Bilaga

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 31.1.2012
COM(2011) 876 final

2011/0429 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiven 2000/60/EG och 2008/105/EG vad gäller prioriterade ämnen på vattenpolitikens område

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2011) 1546 final}
{SEC(2011) 1547 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte

Detta förslag från kommissionen gäller översynen av förteckningen över prioriterade ämnen inom vattenpolitikens område, dvs. kemikalier som bedöms innebära en betydande risk för eller via vattenmiljön på EU-nivå. Dessa förtecknas i bilaga X till ramdirektivet för vatten (2000/60/EG)[1] (nedan kallat *vattendirektivet*). Enligt artikel 16.4 i vattendirektivet ska kommissionen se över förteckningen minst vart fjärde år. I direktivet om miljökvalitetsnormer (2008/105/EG)[2] anges miljökvalitetsnormer[3] för prioriterade ämnen, och enligt dess artikel 8 ska kommissionen rapportera resultatet av sin första översyn till Europaparlamentet och rådet 2011. Som en del av översynen ska kommissionen bland annat gå igenom ämnena i bilaga III till det direktivet för att eventuellt ta upp dem i förteckningen. Kommissionen ska också vid behov lägga fram lämpliga förslag om nya prioriterade ämnen och fastställa miljökvalitetsnormer för ytvatten, sediment eller biota[4] där så är lämpligt samt se över miljökvalitetsnormer och status för befintliga prioriterade ämnen.

• Allmän bakgrund

I vattendirektivet konstateras att vattenmiljön är utsatt för stor påverkan, bland annat från kemisk förorening, och att det behövs en hållbar vattenförvaltning. I direktivets miljömål ingår att uppnå god kemisk och ekologisk status för ytvatten och grundvatten samt att förhindra försämring av statusen. Direktivet genomförs på avrinningsdistriktsnivå. För varje avrinningsdistrikt skulle medlemsstaterna senast 2009 anta dels en förvaltningsplan för avrinningsdistrikt baserat bland annat på en analys av påverkan och effekter samt övervakningsresultat, dels ett åtgärdsprogram.

För att ha god kemisk status måste vattenförekomsterna uppfylla de miljökvalitetsnormer som fastställts för prioriterade ämnen och åtta andra föroreningar som redan regleras på EU-nivå. De nuvarande 33 prioriterade ämnena omfattar flera olika industrikemikalier, växtskyddsmedel och metaller eller metallföreningar. Vissa prioriterade ämnen betraktas som prioriterade farliga ämnen på grund av att de är långlivade, bioackumulerbara och/eller toxiska eller inger motsvarande betänkligheter, vilket är kriterier som överensstämmer med

---

1 Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1). http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:02000L0060-20090113:SV:NOT.

2 Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och senare upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (EUT L 348, 24.12.2008, s. 84). http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32008L0105:SV:NOT.

3 En miljökvalitetsnorm definieras som "koncentrationen av ett visst förorenande ämne eller en viss grupp av förorenande ämnen i vatten, sediment eller biota som, för att skydda människors hälsa och miljön, inte bör överskridas" (artikel 2.35 i vattendirektivet).

4 Biota avser varje grupp av levande akvatiska organismer som kan analyseras som föroreningsindikatorer, t.ex. fisk, musslor, ryggradslösa djur.

kriterierna för ämnen som inger mycket stora betänkligheter enligt Reach[5]. Medlemsstaterna ska övervaka prioriterade ämnen i ytvatten och rapportera om miljökvalitetsnormerna överskrids. Enligt vattendirektivet ska åtgärder antas för att begränsa utsläpp och spill av prioriterade ämnen och prioriterade farliga ämnen till vattenmiljön – gradvis minskning när det gäller prioriterade ämnen, upphörande eller stegvis eliminering när det gäller prioriterade farliga ämnen.

För kemikalier som identifierats som potentiellt skadliga ämnen på lokal/avrinningsområdes-/nationell nivå men inte som prioriterade ämnen på EU-nivå innebär målet om god ekologisk status att standarder måste fastställas på nationell nivå. Dessa kemikalier kallas avrinningsområdesspecifika föroreningar.

Det tekniska arbetet med översynen av förteckningen över prioriterade ämnen inleddes 2007 med ett prioriteringsarbete för att identifiera eventuella nya prioriterade ämnen, och detta följdes av arbetet med att fastställa miljökvalitetsnormer för dessa och se över miljökvalitetsnormer och status för de befintliga prioriterade ämnena. De föreslagna nya ämnena och ändringarna av befintliga ämnen förväntas beaktas i 2015 års uppdaterade förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt och åtgärdsprogram.

I samband med översynen av förteckningen över prioriterade ämnen identifierades möjligheter att göra direktivet om miljökvalitetsnormer mer välfungerande och en mekanism för att förbättra identifieringen av ytterligare prioriterade ämnen vid framtida översyner.

- **Gällande bestämmelser**

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och senare upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG

– Kommissionens direktiv 2009/90/EG av den 31 juli 2009 om bestämmelser, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, om tekniska specifikationer och standardmetoder för kemisk analys och övervakning av vattenstatus

- **Förenlighet med Europeiska unionens politik på andra områden**

---

5 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1). http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32006R1907:SV:NOT.

I sjätte miljöhandlingsprogrammet identifieras åtgärderna för prioriterade ämnen som en nyckelåtgärd (se artikel 7.2 e i beslut nr 1600/2002/EG[6]). Förslaget är förenligt med relaterade politikområden och central lagstiftning enligt följande:

- Kemikaliepolitik: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet

- Växtskyddsmedelspolitik: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel

- Biocidpolitik: Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden

- Läkemedelspolitik: Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel

- Politik för industriutsläpp: Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp

- Avfallspolitik: Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall; Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EG av den 8 juni 2011 om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska eller elektroniska produkter (omarbetning); Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG av den 27 januari 2003 om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE)

- Politik för långlivade organiska föroreningar (POP): Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föroreningar

- Politik för skydd av havsmiljön: Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi)

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd och extern experthjälp**

---

6 Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om fastställande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram (EGT L 242, 10.9.2002, s. 1). http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2002:242:0001:0015:SV:PDF.

Det tekniska arbetet med översynen, dvs. huvudsakligen prioriteringsarbete och fastställande av miljökvalitetsnormer, leddes av GD Miljö och JRC och utfördes av flera olika experter under perioden 2008–2010. Dessa innefattade medlemmar i arbetsgrupp E för kemiska aspekter inom strategin för gemensamt genomförande av vattendirektivet[7], i synnerhet två undergrupper av arbetsgrupp E, och konsultföretaget INERIS (med bidrag från *International Office for Water*, IOW). Medlemmarna i arbetsgrupp E och de två undergrupperna utgörs av kommissionens generaldirektorat (ENV, ENTR och SANCO), medlemsstater och intresseorganisationer inbegripet många europeiska branschorganisationer (AESGP, AISE, Business Europe, CEFIC, CEPI, CONCAWE, COPA-COGECA, ECPA, EFPIA, EUCETSA, EUDA, Eureau, Eurelectric, Eurofer, Eurometaux och Euromines), icke-statliga organisationer (EEB, Greenpeace, WWF) och mellanstatliga organisationer (Ospar).

Arbetsgrupp E lämnade ett betydande bidrag till översynen genom att stödja insamlingen av data (inbegripet övervaknings- och farodata), prioriteringsprocessen för att identifiera nya ämnen, uppdateringen av dokumentet med tekniska riktlinjer för fastställande av miljökvalitetsnormer och utarbetandet av miljökvalitetsnormer. Den stödde också översynen av befintliga prioriterade ämnen och miljökvalitetsnormer. De två undergrupper av arbetsgrupp E som utförde mycket av arbetet var expertgruppen för dokumentet med tekniska riktlinjer för miljökvalitetsnormer (EG-EQS) och undergruppen för översyn av prioriterade ämnen (SG-R), båda under gemensamt ordförandeskap av experter från JRC och Storbritannien. Från intressentgrupperna för industrin i arbetsgrupp E deltog de mest relevanta medlemsföretagen, i allmänhet företrädda av tekniska experter, i undergruppernas diskussioner, särskilt när urvalsförfarandet nått sin slutfas och miljökvalitetsnormer utarbetades.

Utkastet till miljökvalitetsnormer överlämnades till vetenskapliga kommittén för hälso- och miljörisker (SCHER)[8] för yttrande.

I sitt yttrande om dokumentationen om miljökvalitetsnormer för nickel påpekade SCHER att en ingående analys, inklusive oberoende statistisk analys, av vissa data på högre nivå skulle kunna påverka de slutliga miljökvalitetsnormerna. Ett försök till analys har gjorts, men på grund av meningsskiljaktigheter mellan experterna har AA-MKN (inlandsvatten) för nickel i utkastet till förslag satts till 4 µg/l i stället för 2 µg/l, i avvaktan på resultatet av ytterligare samråd med SCHER beträffande slutsatserna av analysen.

- **Konsekvensbedömning**

När det tekniska arbetet var i sin slutfas 2010, inleddes arbetet med konsekvensbedömningen med en studie utförd av konsultföretaget Entec[9]. Konsultföretaget utarbetade konsekvensrapporter för enskilda ämnen med beaktande av slutsatserna av det tekniska arbetet[10], och dessa utnyttjades till stor del för den åtföljande konsekvensbedömningsrapporten.

---

7 http://ec.europa.eu/environment/water/water-framework/objectives/implementation_en.htm.

8 SCHER är en av de vetenskapliga kommittéer som ger kommissionen oberoende rådgivning. Den består av 17 forskare. Mer information finns på http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/environmental_risks/index_en.htm.

9 Kontrakt nr 070307/2009/547548/SER/D1.

10 För befintliga ämnen som är föremål för granskning utarbetades vissa underlag för studien av ett annat konsultföretag, WRc (med bidrag från Milieu).

En ledningsgrupp för konsekvensbedömningen stödde utarbetandet av konsekvensbedömningen, med deltagande av följande avdelningar inom kommissionen: generalsekretariatet (SG), AGRI, ENTR, JRC, MARE, REGIO, RTD, och SANCO.

För utarbetandet av konsekvensbedömningsrapporten genomfördes samråd med arbetsgrupp E och med andra berörda parter som inte var representerade i den arbetsgruppen.

Konsekvensbedömningsnämnden diskuterade konsekvensbedömningsrapporten vid sitt möte den 22 juni 2011. De synpunkter som lämnades har behandlats i den åtföljande konsekvensbedömningsrapporten.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Rättslig grund**

Förslagets rättsliga grund är artikel 192.1 i fördraget.

- **Subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna**

Vattenföroreningar är en i hög grad gränsöverskridande företeelse. 60 % av EU:s territorium utgörs av gemensamma avrinningsområden. På grund av detta, och eftersom många ämnen som ger upphov till föroreningar används i hela EU, bör harmoniserade miljökvalitetsnormer fastställas för dem på EU-nivå om en betydande risk för eller via vattenmiljön har identifierats. Bortsett från det allmänna skyddet skulle detta ge mer likvärdiga förutsättningar än om endast ett fåtal medlemsstater fastställer en miljökvalitetsnorm eller om de nationella miljökvalitetsnormerna är mycket olika.

Detta förslag är begränsat till identifiering av prioriterade ämnen och fastställande av miljökvalitetsnormer på EU-nivå. Inga nya EU-åtgärder föreslås utöver dem som redan finns. Särskilda och kompletterande åtgärder för begränsning av föroreningar överlåts åt medlemsstaterna, som kan välja det effektivaste sättet att uppnå målen med hänsyn till lokala förhållanden.

- **Val av regleringsform**

Föreslagen regleringsform: Direktiv om ändring av vattendirektivet och direktivet om miljökvalitetsnormer.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Inga budgetkonsekvenser förväntas.

5. ÖVRIGT

- **Närmare redogörelse för förslaget**

Genom förslaget ändras direktivet om miljökvalitetsnormer och vattendirektivet, det sistnämnda endast vad gäller bilaga X.

Artikel 1 ersätter bilaga X till vattendirektivet med texten i bilaga I till det här direktivet. Den uppdaterade bilaga X innehåller de nya föreslagna prioriterade ämnena och identifierar två befintliga prioriterade ämnen som prioriterade farliga ämnen. Bilagan förenklas genom att viss information som tidigare fanns i tabellen nu ingår i fotnoter.

Artikel 2 i detta förslag ändrar följande bestämmelser i direktivet om miljökvalitetsnormer:

Artikel 2 ändras för att införa en definition av termen *matris*, dvs. den del av miljön på vilken miljökvalitetsnormen tillämpas och i vilka koncentrationer av prioriterade ämnen och prioriterade farliga ämnen därför ska övervakas, vanligen vatten, sediment eller biota (fisk om inte annat anges).

Artikel 3 ändras så att den stämmer överens med den nya strukturen i del A i bilaga I (särskilt genom införande av miljökvalitetsnormer för biota i bilagan) och för att ändra medlemsstaternas skyldigheter när det gäller val av matrisen för övervakning. En standardmatris för övervakning anges för varje ämne, på grundval av dess inneboende egenskaper. Medlemsstaternas nuvarande flexibilitet att välja en alternativ matris bibehålls, men den är nu beroende av att de minimikriterier för analysmetoder som anges i artikel 4 i kommissionens direktiv 2009/90/EG[11] är uppfyllda. För att förenkla rapporteringen har dessutom de underrättelseskyldigheter som anges i artikel 3 i direktivet om miljökvalitetsnormer integrerats i rapporteringen om förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt i enlighet med artikel 15 i vattendirektivet. Mandatet att genom kommittéförfarande ändra punkt 3 i del B i bilaga I anpassas också till de nya delegerade befogenheterna.

Artiklarna 4.4 och 5.6 upphävs till följd av anpassningen av akten till de nya genomförandebefogenheterna i fördraget. Befogenheterna kan inte användas för antagande av tekniska riktlinjer eftersom dessa inte är rättsligt bindande dokument.

Artikel 8 uppdateras.

En ny artikel 8a införs för att åtgärda särskilda bestämmelser för ämnen som uppträder som allmänt förekommande långlivade, bioackumulerbara och toxiska ämnen.

En ny artikel 8b införs för att upprätta en bevakningslista för målinriktad insamling av övervakningsdata för att stödja framtida översyner av förteckningen över prioriterade ämnen.

Artikel 9 ändras för att anpassas till den nya förordning (EU) nr 182/2011[12] om kommissionens genomförandebefogenheter, och det införs en ny artikel 10 om delegering.

Del A i bilaga I ersätts med bilaga II till det här direktivet, vilken innehåller de nya föreslagna prioriterade ämnena, ändrar miljökvalitetsnormerna för vissa av de befintliga prioriterade

---

11 Kommissionens direktiv 2009/90/EG av den 31 juli 2009 om bestämmelser, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, om tekniska specifikationer och standardmetoder för kemisk analys och övervakning av vattenstatus (EUT L 201, 1.8.2009, s. 36). http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:201:0036:0038:SV:PDF.

12 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13). http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:055:0013:0018:SV:PDF.

ämnena[13] och inför en kolumn för normer för biota. Den sistnämnda kolumnen innehåller de tre normer för biota som redan fastställts i artikel 3.2 a i direktivet om miljökvalitetsnormer samt normer för biota för vissa andra befintliga prioriterade ämnen och vissa nya prioriterade ämnen. Genom att normerna för biota förtecknas i bilaga I till direktivet om miljökvalitetsnormer blir presentationen enklare och texten tydligare.

Punkt 2 i del B i bilaga I till direktivet om miljökvalitetsnormer ändras för att ge lämplig hänvisning till genomförandebefogenheterna enligt artikel 9.

Bilaga II till direktivet om miljökvalitetsnormer blir obsolet och ska utgå.

Bilaga III till direktivet om miljökvalitetsnormer, som är kopplat till nuvarande artikel 8, blir obsolet och ska utgå.

Artikel 3 i förslaget fastställer skyldigheterna vad gäller införlivande i nationell lagstiftning och anmälan av de nationella bestämmelserna till kommissionen.

Artikel 4 avser ikraftträdandet.

Artikel 5 anger att direktivet riktar sig till medlemsstaterna.

---

[13] Förändringarna berör följande befintliga ämnen: nummer 2 (antracen (2), 5 (bromerade difenyletrar), 15 (fluoranten), 20 (bly och blyföreningar), 22 (naftalen), 23 (nickel och nickelföreningar) och 28 (polyaromatiska kolväten).

2011/0429 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiven 2000/60/EG och 2008/105/EG vad gäller prioriterade ämnen på vattenpolitikens område

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[14],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[15],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Kemisk förorening av ytvatten utgör ett hot mot vattenmiljön genom verkningar såsom akut och kronisk toxicitet för vattenorganismer, ackumulering i ekosystemet och förlust av livsmiljöer och biologisk mångfald samt hot mot människors hälsa. I första hand bör föroreningsorsaker identifieras och utsläpp bekämpas vid källan, på ett så ekonomiskt och ekologiskt effektivt sätt som möjligt.

(2) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område[16] anges en strategi mot vattenförorening. Denna strategi innebär att man identifierar prioriterade ämnen bland dem som orsakar en betydande risk för eller via vattenmiljön på unionsnivå. I Europaparlamentets och rådets beslut nr 2455/2001/EG av den 20 november 2001 om upprättande av en lista över prioriterade ämnen på vattenpolitikens

---

14 EUT C , , s. .
15 EUT C , , s. .
16 EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

område och om ändring av direktiv 2000/60/EG[17] fastställs en första förteckning över 33 ämnen eller grupper av ämnen som har prioriterats för åtgärder på unionsnivå.

(3) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljökvalitetsnormer på vattenpolitikens område[18] fastställs miljökvalitetsnormer för 33 prioriterade ämnen som identifierats i beslut nr 2455/2001/EG och åtta andra föroreningar som redan regleras på unionsnivå, i enlighet med bestämmelserna och målen i direktiv 2000/60/EG.

(4) Kommissionen har gjort en översyn av förteckningen över prioriterade ämnen enligt artikel 16.4 i direktiv 2000/60/EG och artikel 8 i direktiv 2008/105/EG och har dragit slutsatsen att förteckningen över prioriterade ämnen bör ändras genom att nya ämnen identifieras för prioriterade åtgärder på unionsnivå, genom att miljökvalitetsnormer fastställs för dem, miljökvalitetsnormen för vissa befintliga ämnen uppdateras i enlighet med vetenskapliga framsteg och genom att miljökvalitetsnormer för biota fastställs för vissa befintliga och nya prioriterade ämnen.

(5) Översynen av förteckningen över prioriterade ämnen har underbyggts genom ett omfattande samråd med experter från kommissionen, medlemsstaterna, berörda parter och vetenskapliga kommittén för hälso- och miljörisker (SCHER).

(6) Många unionsrättsakter har antagits sedan antagandet av direktiv 2000/60/EG, vilka utgör åtgärder för utsläppsreglering i enlighet med artikel 16 i det direktivet för enskilda prioriterade ämnen. Dessutom ingår många miljöskyddsåtgärder i andra delar av den gällande unionslagstiftningen. Det är därför viktigare att genomföra och se över befintliga instrument än att fastställa nya regleringar. Införande av ett ämne i bilaga X till direktiv 2000/60/EG påverkar inte tillämpningen av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG[19].

(7) Efter utarbetandet av miljökvalitetsnormer för de 33 prioriterade ämnena i bilaga X till direktiv 2000/60/EG har ett antal riskbedömningar slutförts enligt rådets förordning (EEG) nr 793/93 av den 23 mars 1993 om bedömning och kontroll av risker med existerande ämnen[20], senare ersatt med förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG[21]. För att säkerställa en lämplig skyddsnivå och uppdatera miljökvalitetsnormerna till den senaste vetenskapliga och tekniska kunskapen om risker för eller via vattenmiljön, behöver miljökvalitetsnormerna för vissa av de befintliga ämnena revideras.

---

17 EGT L 331, 15.12.2001, s. 1.
18 EUT L 348, 24.12.2008, s. 84.
19 EUT L 309, 24.11.2009, s. 1.
20 EGT L 84, 5.4.1993, s. 1.
21 EUT L 396, 30.12.2006, s. 1.

(8) Ytterligare ämnen som utgör en betydande risk för eller via vattenmiljön på unionsnivå har identifierats och prioriterats med hjälp av de metoder som anges i artikel 16.2 i direktiv 2000/60/EG och behöver läggas till i förteckningen över prioriterade ämnen. Den senaste tillgängliga vetenskapliga och tekniska informationen har beaktats vid utarbetandet av miljökvalitetsnormer för dessa ämnen.

(9) Utarbetandet av miljökvalitetsnormer för prioriterade farliga ämnen innebär vanligtvis högre grad av osäkerhet än för prioriterade ämnen, men miljökvalitetsnormerna utgör fortfarande ett riktmärke för att utvärdera överensstämmelse med målet att uppnå god kemisk ytvattenstatus, enligt definitionen i artikel 2.24 och artikel 4.1 a ii och iii i direktiv 2000/60/EG. För att säkerställa en adekvat skyddsnivå för miljön och människors hälsa är emellertid det slutliga målet enligt artikel 4.1 a iv i direktiv 2000/60/EG att utsläpp och spill av de prioriterade farliga ämnena ska upphöra eller stegvis elimineras.

(10) Den vetenskapliga kunskapen om föroreningars förekomst och effekter i vatten har utvecklats avsevärt under senare år. Vi vet mer om i vilken del av vattenmiljön (vatten, sediment eller biota, nedan kallat *matris*) ett ämne kan påträffas, och således var det är mest sannolikt att ämnets koncentration är mätbar. Vissa mycket hydrofoba ämnen ackumuleras i biota och är knappast påvisbara i vatten ens med hjälp av de mest avancerade analysteknikerna. För dessa ämnen bör miljökvalitetsnormerna fastställas för biota. För att dra fördel av sin övervakningsstrategi och anpassa den till de lokala förhållandena bör medlemsstaterna dock ha möjlighet att använda alternativa matriser (vatten, sediment eller biota) för övervakning, under förutsättning att den skyddsnivå som miljökvalitetsnormen och övervakningssystemet ger är lika hög som den som uppnås genom den miljökvalitetsnorm och matris som fastställs i detta direktiv.

(11) I kommissionens direktiv 2009/90/EG av den 31 juli 2009 om bestämmelser, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, om tekniska specifikationer och standardmetoder för kemisk analys och övervakning av vattenstatus[22] fastställs minimikriterier för de analysmetoder som används för övervakning av vattenstatus. Dessa kriterier säkerställer meningsfull och relevant övervakningsinformation genom att kräva användning av analytiska metoder som är tillräckligt känsliga för att säkerställa att varje överskridande av miljökvalitetsnormerna kan fastställas och mätas på ett tillförlitligt sätt. Medlemsstaterna bör tillåtas att använda andra övervakningsmatriser än de som anges i detta direktiv endast om den analysmetod som används uppfyller minimikriterierna i artikel 4 i direktiv 2009/90/EG för miljökvalitetsnormen och matrisen i fråga, eller ger ett avsevärt bättre resultat än den metod som används för den miljökvalitetsnorm och matris som anges i detta direktiv.

(12) Långlivade, bioackumulerbara och toxiska ämnen (nedan kallade *PBT-ämnen*) och andra ämnen som uppträder som PBT-ämnen kan finnas i årtionden i vattenmiljön i halter som medför en betydande risk, även om omfattande åtgärder för att minska eller eliminera utsläpp redan har vidtagits. Vissa kan också spridas långt och är till stor del allmänt förekommande i miljön. Flera sådana ämnen finns bland de befintliga och föreslagna prioriterade farliga ämnena och på grund av deras långvariga allmänna förekomst kräver vissa av dem särskild uppmärksamhet vad gäller deras inverkan på

---

22 EUT L 201, 1.8.2009, s. 36.

presentationen av kemisk status i enlighet med direktiv 2000/60/EG och vad gäller övervakningskrav.

(13) Vad gäller presentationen av kemisk status enligt avsnitt 1.4.3 i bilaga V till direktiv 2000/60/EG bör medlemsstaterna tillåtas att separat presentera inverkan på kemisk status av ämnen som uppträder som allmänt förekommande PBT-ämnen så att förbättringar av vattenkvaliteten med avseende på andra ämnen inte döljs. Utöver den obligatoriska kartan som omfattar alla ämnen kan två kompletterande kartor tillhandahållas, en som omfattar endast ämnen som uppträder som allmänt förekommande PBT-ämnen och en annan som omfattar övriga ämnen.

(14) Övervakningen bör anpassas till hur koncentrationerna kan förväntas variera i rum och över tid. Mot bakgrund av den stora spridning och de långa återhämtningstider som förväntas för ämnen som uppträder som allmänt förekommande PBT-ämnen bör medlemsstaterna tillåtas att minska antalet övervakningsplatser och/eller övervakningsfrekvensen för dessa ämnen, så länge det finns statistiskt tillförlitliga referensvärden för övervakningen.

(15) Den särskilda behandlingen av ämnen som uppträder som allmänt förekommande PBT-ämnen fritar inte unionen eller medlemsstaterna från skyldigheten att vidta ytterligare åtgärder utöver dem som redan vidtagits, även på internationell nivå, för att minska eller eliminera utsläpp och spill av dessa ämnen i syfte att uppnå de mål som anges i artikel 4.1 a i direktiv 2000/60/EG.

(16) Övervakningsdata av hög kvalitet, tillsammans med data om ekotoxikologiska effekter, behövs för att göra de riskbedömningar som stöder urvalet av nya prioriterade ämnen. De övervakningsdata som samlas in från medlemsstaterna är, även om de förbättrats avsevärt under de senaste åren, inte alltid lämpliga för ändamålet när det gäller kvalitet och unionstäckning. Övervakningsdata saknas särskilt för många nya föroreningar som kan definieras som föroreningar som för närvarande inte ingår i rutinmässiga övervakningsprogram på unionsnivå men som kan utgöra en betydande risk som kräver reglering beroende på deras potentiella (eko)toxikologiska effekter och hälsoeffekter och på deras halter i (vatten)miljön.

(17) En ny mekanism behövs för att ge kommissionen riktad högkvalitativ övervakningsinformation om koncentrationen av ämnen i vattenmiljön, med fokus på nya föroreningar och ämnen för vilka tillgängliga övervakningsdata inte är av tillräcklig kvalitet för riskbedömning. Den nya mekanismen bör underlätta insamling av sådan information i unionens avrinningsområden. För att hålla övervakningskostnaderna på en rimlig nivå bör mekanismen inriktas på ett begränsat antal ämnen som tillfälligt ingår i en bevakningslista, och ett begränsat antal övervakningsplatser, men den bör tillhandahålla representativa data som är lämpliga för unionens prioriteringsprocess. Listan bör vara dynamisk för att kunna anpassas till ny information om de potentiella riskerna med nya föroreningar och för att undvika att ämnen övervakas längre tid än nödvändigt.

(18) I syfte att förenkla och rationalisera medlemsstaternas rapporteringskrav och öka samstämmigheten med andra relaterade delar av vattenförvaltning, bör kraven på underrättelser enligt artikel 3 i direktiv 2008/105/EG slås samman med de allmänna rapporteringskraven enligt artikel 15 i direktiv 2000/60/EG.

(19) Med antagandet av detta förslag och överlämnandet av sin rapport till Europaparlamentet och rådet, har kommissionen slutfört sin första översyn av förteckningen över prioriterade ämnen i enlighet med artikel 8 i direktiv 2008/105/EG. Denna har inbegripit en översyn av ämnena i bilaga III till det direktivet, av vilka några har identifierats för prioritering. Det finns för närvarande inte tillräckligt underlag för att prioritera övriga ämnen. Möjligheten att ny information om dessa ämnen kan bli tillgänglig innebär att de är inte uteslutna från framtida översyn, och detta gäller även övriga ämnen som behandlats men inte prioriterats i den aktuella översynen. Bilaga III till direktiv 2008/105/EG har därför blivit obsolet och bör utgå. Artikel 8 i det direktivet bör ändras i enlighet med detta, även när det gäller tidpunkten för rapportering till Europaparlamentet och rådet.

(20) I syfte att reagera på relevant teknisk och vetenskaplig utveckling inom det område som omfattas av detta direktiv i tid, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på uppdatering av metoderna för tillämpning av de miljökvalitetsnormer som fastställs i direktivet.

(21) I syfte att förbättra informationsbasen för framtida identifiering av prioriterade ämnen, särskilt vad gäller nya föroreningar, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på utarbetandet av en bevakningslista. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå.

(22) Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(23) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv, av de metoder som används för att övervaka ämnen på bevakningslistan och av formaten för rapportering av övervakningsdata och information till kommissionen, bör genomförandebefogenheter delegeras till kommissionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter[23].

(24) Eftersom målet för detta direktiv, att uppnå en god kemisk ytvattenstatus genom att fastställa miljökvalitetsnormer för prioriterade ämnen och vissa andra förorenande ämnen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan bättre kan uppnås på unionsnivå för att samma skyddsnivå för ytvatten ska kunna upprätthållas i hela unionen, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(25) Direktiv 2000/60/EG och direktiv 2008/105/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

---

[23] EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga X till direktiv 2000/60/EG ska ersättas med texten i bilaga I till det här direktivet.

Artikel 2

Direktiv 2008/105/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ersättas med följande:

"*Artikel 2*

Definitioner

I detta direktiv gäller definitionerna i artikel 2 i direktiv 2000/60/EEG och i artikel 2 i direktiv 2009/90/EG.

Dessutom gäller följande definition:

matris: en del av vattenmiljön, som vatten, sediment eller biota."

2. Artikel 3 ska ersättas med följande:

"*Artikel 3*

1. I enlighet med artikel 1 i detta direktiv och artikel 4 i direktiv 2000/60/EG ska medlemsstaterna på ytvattenförekomster tillämpa de miljökvalitetsnormer som fastställs i del A i bilaga I till det här direktivet.

Medlemsstaterna ska tillämpa miljökvalitetsnormerna på ytvattenförekomster i enlighet med de krav som anges i del B i bilaga I. *[Obs: detta stycke är inte ändrat]*

2. För ämnena nr 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 och 44 i del A i bilaga I ska medlemsstaterna tillämpa den miljökvalitetsnorm för biota som anges i del A i bilaga I. För övriga ämnen ska medlemsstaterna tillämpa de miljökvalitetsnormer för vatten som anges i del A i bilaga I.

3. Medlemsstaterna får välja att tillämpa en miljökvalitetsnorm för en annan matris än den som anges i punkt 2.

Medlemsstater som väljer detta alternativ ska tillämpa den relevanta miljökvalitetsnorm som anges i del A i bilaga I eller, om det inte finns någon norm för matrisen i fråga, fastställa en norm som ger minst samma skyddsnivå som den miljökvalitetsnorm som föreskrivs i den bilagan.

Medlemsstaterna får använda detta alternativ endast om den analysmetod som används för den utvalda matrisen uppfyller de minimikriterier som anges i artikel 4 i kommissionens direktiv 2009/90/EG[1] eller, om dessa kriterier inte är uppfyllda för

någon matris, metoden fungerar betydligt bättre än den som används för den matris som anges i punkt 2.

4. De ämnen för vilka miljökvalitetsnormer för sediment och/eller biota tillämpas ska medlemsstaterna övervaka i relevant matris minst en gång om året, såvida inte tekniska kunskaper och expertbedömning motiverar ett annat intervall.

5. Medlemsstaterna ska i de uppdaterade förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som utarbetas enligt artikel 13.7 i direktiv 2000/60/EG inkludera

a) en tabell över kvantifieringsgränserna för de analysmetoder som tillämpas och information om dessa metoders prestanda i förhållande till kriterierna i artikel 4 i kommissionens direktiv 2009/90/EG,

b) för de ämnen för vilka alternativet i punkt 3 har använts,

i) skälen och grunden för detta,

ii) om så är lämpligt, de alternativa miljökvalitetsnormer som fastställts, bevis för att de ger minst samma skyddsnivå, de data och metoder som använts för att utarbeta dem samt de kategorier av ytvatten för vilka de ska tillämpas,

iii) för jämförelse med den information som avses i punkt 5 a i denna artikel, kvantifieringsgränserna för analysmetoderna för den eller de matriser som anges i del A i bilaga I till detta direktiv och information om dessa metoders prestanda i förhållande till kriterierna i artikel 4 i kommissionens direktiv 2009/90/EG,

c) motivering för den kontrollfrekvens som tillämpas enligt punkt 4, om övervakningsintervallen är längre än 1 år.

6. Medlemsstaterna ska se till att det görs långsiktiga trendanalyser av koncentrationen av de prioriterade ämnen i del A i bilaga I som tenderar att ackumuleras i sediment och/eller biota, särskilt ämnena nr 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 och 44, på grundval av den övervakning av vattenstatus som utförts i enlighet med artikel 8 i direktiv 2000/60/EG. De ska vidta åtgärder i syfte att säkerställa att koncentrationerna inte ökar signifikant i sediment och/eller relevant biota, om inte annat följer av artikel 4 i direktiv 2000/60/EG. *[Obs: ändringen omfattar endast tillägg av hänvisningar till nya prioriterade ämnen (30–44)]*

Medlemsstaterna ska bestämma övervakningsfrekvensen för sediment och/eller biota för att få fram tillräckligt med uppgifter för en tillförlitlig långsiktig trendanalys. Som riktlinje bör övervakning ske vart tredje år, såvida inte teknisk kunskap och expertutlåtande motiverar ett annat intervall. *[Obs: detta stycke är inte ändrat]*

7. Kommissionen ska granska den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, inbegripet slutsatserna från riskbedömningarna enligt artikel 16.2 a och b i direktiv 2000/60/EG och information hämtad från registrering av ämnen offentliggjord enligt artikel 119 i förordning (EG) nr 1907/2006 och, om nödvändigt, föreslå att de miljökvalitetsnormer som anges i del A i bilaga I till det här direktivet

revideras i enlighet med förfarandet i artikel 294 i fördraget i linje med den tidtabell som föreskrivs i artikel 16.4 i direktiv 2000/60/EG. *[Obs: detta stycke är inte ändrat]*

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 10 med avseende på ändringen av del B punkt 3 i bilaga I till detta direktiv.

(*) EUT L 201, 1.8.2009, s. 36."

3. Artikel 4.4 och artikel 5.6 ska utgå.

4. Artikel 8 ska ersättas med följande:

"*Artikel 8*

Översyn av bilaga X till direktiv 2000/60/EG

Kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet resultaten av den regelbundna översyn av bilaga X till direktiv 2000/60/EG som föreskrivs i artikel 16.4 i det direktivet. Rapporten ska vid behov åtföljas av lämpliga förslag, särskilt förslag för att identifiera nya prioriterade ämnen och prioriterade farliga ämnen eller för att identifiera vissa prioriterade ämnen som prioriterade farliga ämnen och för att fastställa motsvarande miljökvalitetsnormer för ytvatten, sediment eller biota där så är lämpligt."

5. Följande artikel ska införas som artikel 8a:

"*Artikel 8a*

Särskilda bestämmelser för ämnen som uppträder som allmänt förekommande långlivade, bioackumulerbara och toxiska ämnen

För ämnena nr 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 och 44 i del A i bilaga I till detta direktiv, får medlemsstaterna

a) presentera information om kemisk status separat från informationen för övriga ämnen i de förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som utarbetas i enlighet med artikel 13 i direktiv 2000/60/EG, utan att det påverkar tillämpningen av kraven i avsnitt 1.4.3 i bilaga V till det direktivet när det gäller presentation av den allmänna kemiska statusen, och/eller

b) övervaka mindre intensivt än vad som krävs för prioriterade ämnen i enlighet med artikel 3.4 i detta direktiv och i bilaga V till direktiv 2000/60/EG, förutsatt att övervakningen är representativ och att det redan finns en statistiskt tillförlitlig referens när det gäller förekomsten av dessa ämnen i vattenmiljön, omfattande minst en sexårig planeringscykel för förvaltning av avrinningsdistrikt.

Första stycket ska inte påverka tillämpningen av de mål och skyldigheter som anges i artiklarna 4.1 a, 11.3 k och 16.6 i direktiv 2000/60/EG."

6. Följande artikel ska införas som artikel 8b:

"*Artikel 8b*

Bevakningslista

1. Kommissionen ska utarbeta en bevakningslista över ämnen för vilka unionsomfattande övervakningsdata ska samlas in för att stödja framtida prioriteringsförslag enligt artikel 16.2 i direktiv 2000/60/EG.

Observationslistan får vid en given tidpunkt inte innehålla mer än 25 ämnen eller grupper av ämnen, och den ska ange övervakningsmatris för varje ämne. Ämnena ska väljas ut bland ämnen för vilka tillgänglig information tyder på att de kan utgöra en betydande risk på unionsnivå för eller via vattenmiljön. Vid urvalet av ämnen för bevakningslistan ska kommissionen ta hänsyn till all tillgänglig information, däribland forskningsprojekt, medlemsstaternas karakteriserings- och övervakningsprogram enligt artiklarna 5 och 8 i direktiv 2000/60/EG och information om produktionsvolymer, användningsmönster, koncentrationer i miljön och effekter, inbegripet information som samlats in enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG, 2001/82/EG* och 2001/83/EG** samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1907/2006 och (EG) nr 1107/2009***.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 10 med avseende på utarbetandet av den bevakningslista som avses i punkt 1 i den här artikeln.

3. Kommissionen ska utarbeta den första bevakningslistan enligt punkt 1 senast den [...][24].

4. Medlemsstaterna ska övervaka varje ämne på bevakningslistan vid utvalda representativa övervakningsstationer under minst en tolvmånadersperiod, med början inom 3 månader efter det att ämnet tas upp på bevakningslistan.

Varje medlemsstat ska välja minst en station per i genomsnitt 15 000 km^2 geografiskt område, dock minst en per medlemsstat.

Vid urvalet av representativa stationer, övervakningsfrekvens och -tidpunkt för varje ämne ska medlemsstaterna beakta ämnets användningsmönster. Övervakningsfrekvensen får inte vara mindre än en gång per år.

5. Medlemsstaterna ska rapportera resultaten av den kontroll som utförts enligt punkt 4 till kommissionen inom 18 månader efter det att ämnena tas upp på bevakningslistan, och därefter var tolfte månad så länge ämnet finns kvar på listan. Rapporten ska innehålla information om stationens representativitet och övervakningsstrategin.

6. Kommissionen får anta genomförandeakter om fastställande av tekniska specifikationer för övervakning av ämnena på bevakningslistan och tekniska format för rapportering av övervakningsresultat och tillhörande information till kommissionen. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 9.2.

---

24 12 månader efter antagandet av detta direktiv.

* EGT L 311, 28.11.2001, s. 1.

** EGT L 311, 28.11.2001, s. 67.

*** EGT L 309, 24.11.2009, s. 1."

7. Artikel 9 ska ersättas med följande:

"*Artikel 9*

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 21.1 i direktiv 2000/60/EG. Kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011 (*)

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

(*) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13."

8. Artikel 10 ska ersättas med följande:

"*Artikel 10*

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.8 och 8b.2 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den [...][25].

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.8 och 8b.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Beslutet om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.8 och 8b.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

9. Del A i bilaga I ska ersättas med texten i bilaga II till det här direktivet.

---

25 Dagen för ikraftträdandet av detta direktiv.

10. Del B punkt 2 i bilaga I ska ersättas med följande:

'2. Kolumnerna 6 och 7 i tabellen: Vid tillämpning av MAC-MKN på en ytvattenförekomst får den uppmätta koncentrationen vid de representativa övervakningspunkterna inom vattenförekomsten inte överskrida normens värde.

I enlighet med avsnitt 1.3.4 i bilaga V till direktiv 2000/60/EG får dock medlemsstaterna införa statistiska metoder, som percentilberäkning, för att säkerställa en godtagbar konfidensnivå och noggrannhet för bestämning av efterlevnaden av MAC-MKN. Om de gör detta måste de statistiska metoderna följa de detaljerade regler som fastställts i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 9.2 i det här direktivet.

11. Bilagorna II och III ska utgå.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna ska senast den [26] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning.*

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 31.1.2012

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

[26] 12 månader efter antagandet av detta direktiv.

BILAGA I

"BILAGA X
FÖRTECKNING ÖVER PRIORITERADE ÄMNEN
INOM VATTENPOLITIKENS OMRÅDE

Nummer	CAS-nummer[1]	EU-nummer[2]	Det prioriterade ämnets namn[3]	Identifierat som prioriterat farligt ämne
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alaklor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracen	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazin	
(4)	71-43-2	200-753-7	Bensen	
(5)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Bromerade difenyletrar	X[4]
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmium och kadmiumföreningar	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Kloralkaner, C_{10-13}	X

Nummer	CAS-nummer[1]	EU-nummer[2]	Det prioriterade ämnets namn[3]	Identifierat som prioriterat farligt ämne
(8)	470-90-6	207-432-0	Klorfenvinfos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Klorpyrifos (Klorpyrifosetyl)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dikloretan	
(11)	75-09-2	200-838-9	Diklormetan	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranten[5]	
(16)	118-74-1	204-273-9	Hexaklorbensen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Hexaklorbutadien	X
(18)	608-73-1	210-168-9	Hexaklorcyklohexan	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Isoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Bly och blyföreningar	

Nummer	CAS-nummer[1]	EU-nummer[2]	Det prioriterade ämnets namn[3]	Identifierat som prioriterat farligt ämne
(21)	7439-97-6	231-106-7	Kvicksilver och kvicksilverföreningar	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalen	
(23)	7440-02-0	231-111-4	Nickel och nickelföreningar	
(24)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Nonylfenoler	X[6]
(25)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Oktylfenoler[7]	
(26)	608-93-5	210-172-0	Pentaklorbensen	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Pentaklorfenol	
(28)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Polyaromatiska kolväten (PAH)[8]	X

Nummer	CAS-nummer[1]	EU-nummer[2]	Det prioriterade ämnets namn[3]	Identifierat som prioriterat farligt ämne
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazin	
(30)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Tributyltennföreningar	X[9]
(31)	12002-48-1	234-413-4	Triklorbensener	
(32)	67-66-3	200-663-8	Triklormetan (kloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	X
(34)	115-32-2	204-082-0	Dikofol	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	Perfluoroktansulfonsyra och dess derivat (PFOS)	X
(36)	124495-18-7	Ej tillämpligt	Kinoxifen	X
(37)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Dioxiner och dioxinlika föreningar	X[10]
(38)	74070-46-5	277-704-1	Aklonifen	
(39)	42576-02-3	255-894-7	Bifenox	
(40)	28159-98-0	248-872-3	Cybutryn	
(41)	52315-07-8	257-842-9	Cypermetrin[11]	
(42)	62-73-7	200-547-7	Diklorvos	
(43)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Hexabromcyklododekan (HBCDD)	X[12]
(44)	76-44-8 / 1024-57-3	200-962-3 / 213-831-0	Heptaklor och heptaklorepoxid	X
(45)	886-50-0	212-950-5	Terbutryn	
(46)	57-63-6	200-342-2	17-alfa-etinylöstradiol[13]	
(47)	50-28-2	200-023-8	17-beta-östradiol[13]	
(48)	15307-79-6	239-346-4	Diklofenak[13]	

1 CAS: Chemical Abstracts Service.

[2] EU-nummer: Europeiska förteckningen över existerande, kommersiellt använda kemiska ämnen (Einecs) eller Europeiska förteckningen över anmälda kemiska ämnen (Elincs).

[3] För grupper av ämnen definieras typiska enskilda representanter i samband med fastställande av miljökvalitetsnormer, om inte annat uttryckligen anges.

[4] Endast tetra-, penta-, hexa- och heptabromdifenyleter (CAS-nr 93703-48-1, 32534 81 9, 36483-60-0 respektive 68928-80-3).

[5] Fluoranten anges i förteckningen som indikator för andra, farligare polyaromatiska kolväten.

[6] Nonylfenol (CAS-nr 25154-52-3, EU-nr 246-672-0) inklusive isomererna 4-nonylfenol (CAS-nr 104-40-5, EU-nr 203-199-4) och 4-nonylfenol (grenad) (CAS-nr 84852-15-3, EU-nr 284-325-5).

[7] Oktylfenol (CAS-nr 1806-26-4, EU-nr 217-302-5) inklusive isomeren 4-(1,1',3,3'-tetrametylbutyl)-fenol (CAS-nr 140-66-9, EU-nr 205-426-2).

[8] Inklusive bens(a)pyren (CAS-nr 50-32-8, EU-nr 200-028-5), benso(b)fluoranten CAS-nr 205-99-2, EU-nr 205-911-9) benso(g,h,i)perylen (CAS-nr 191-24-2, EU-nr 205-883-8), benso(k)fluoranten (CAS-nr 207-08-9, EU-nr 205-916-6), indeno(1,2,3-cd)pyren (CAS-nr 193-39-5, EU-nr 205-893-2) och exklusive antracen, fluoranten och naftalen, som förtecknas separat.

[9] Inklusive tributyltenn-katjon (CAS-nr 36643-28-4).

[10] Detta omfattar följande föreningar:

7 polyklorerade dibenso-p-dioxiner (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (CAS-nr 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (CAS 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (CAS-nr 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (CAS 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (CAS-nr 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (CAS 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (CAS-nr 3268-87-9)

10 polyklorerade dibensofuraner (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (CAS-nr 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (CAS-nr 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (CAS-nr 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (CAS-nr 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (CAS-nr 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (CAS-nr 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (CAS-nr 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (CAS-nr 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (CAS-nr 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (CAS-nr 39001-02-0)

12 dioxinlika polyklorerade bifenyler (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, CAS-nr 32598-13-3), 3,3',4',5-T4CB (PCB 81, CAS-nr 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, CAS-nr 32598-14-4), 2,3,4,4',5-P5CB (PCB 114, CAS-nr 74472-37-0), 2,3',4,4',5-P5CB (PCB 118, CAS-nr 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, CAS-nr 65510-44-3), 3,3',4,4',5-P5CB (PCB 126, CAS-nr 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5-H6CB (PCB 156, CAS-nr 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, CAS-nr 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, CAS-nr 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, CAS-nr 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, CAS-nr 39635-31-9).

[11] Omfattar de åtta isomerer som bidrar till CAS-nr 52315-07-8, och därmed också CAS-nr 67375-30-8 (alfacypermetrin).

[12] Detta omfattar 1,3,5,7,9,11-hexabromcyklododekan (CAS-nr 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10- hexabromcyklododekan (CAS-nr 3194-55-6), α-hexabromcyklododekan (CAS-nr 134237-50-6), β-hexabromcyklododekan (CAS-nr 134237-51-7) och γ- hexabromcyklododekan (CAS-nr 134237-52-8).

[13] Införandet av dessa ämnen i bilaga X påverkar inte tillämpningen av förordning (EG) nr 726/2004, direktiv 2001/83/EG och direktiv 2001/82/EG."

BILAGA II

"DEL A: MILJÖKVALITETSNORMER (MKN)

AA: årsmedelvärde

MAC: maximal tillåten koncentration

Enhet: [µg/l] för kolumnerna 4–7

[µg/kg våtvikt] för kolumn 8

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer[1]	AA-MKN[2] Inlandsytvatten[3]	AA-MKN[2] Andra ytvatten	MAC-MKN[4] Inlandsytvatten[3]	MAC-MKN[4] Andra ytvatten	MKN Biota[12]
(1)	Alaklor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	Antracen	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	Atrazin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	Bensen	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	Bromerade difenyletrar[5]	32534-81-9	$4{,}9\ 10^{-8}$	$2{,}4\ 10^{-9}$	0,14	0,014	0,0085

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer[1]	AA-MKN[2] Inlandsytvatten[3]	AA-MKN[2] Andra ytvatten	MAC-MKN[4] Inlandsytvatten[3]	MAC-MKN[4] Andra ytvatten	MKN Biota[12]
(6)	Kadmium och kadmiumföreningar (beroende på vattenhårdhets-klass)[6]	7440-43-9	≤ 0,08 (klass 1) 0,08 (klass 2) 0,09 (klass 3) 0,15 (klass 4) 0,25 (klass 5)	0,2	≤ 0,45 (klass 1) 0,45 (klass 2) 0,6 (klass 3) 0,9 (klass 4) 1,5 (klass 5)	≤ 0,45 (klass 1) 0,45 (klass 2) 0,6 (klass 3) 0,9 (klass 4) 1,5 (klass 5)	
(6a)	Koltetraklorid[7]	56-23-5	12	12	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(7)	C10–13 kloralkaner[8]	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	Klorfenvinfos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	Klorpyrifos (klorpyrifosetyl)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer[1]	AA-MKN[2] Inlandsytvatten[3]	AA-MKN[2] Andra ytvatten	MAC-MKN[4] Inlandsytvatten[3]	MAC-MKN[4] Andra ytvatten	MKN Biota[12]
(9a)	Cyklodiena bekämpningsmedel: Aldrin[7] Dieldrin[7] Endrin[7] Isodrin[7]	 309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(9b)	DDT total[7,9]	Ej tillämpligt	0,025	0,025	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
	para-para-DDT[7]	50-29-3	0,01	0,01	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(10)	1,2-dikloretan	107-06-2	10	10	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(11)	Diklormetan	75-09-2	20	20	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer[1]	AA-MKN[2] Inlandsytvatten[3]	AA-MKN[2] Andra ytvatten	MAC-MKN[4] Inlandsytvatten[3]	MAC-MKN[4] Andra ytvatten	MKN Biota[12]
(12)	Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(13)	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	Endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	Fluoranten	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	Hexaklorbensen	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	Hexaklor-butadien	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	Hexaklor-cyklohexan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	Isoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	Bly och blyföreningar	7439-92-1	1,2[13]	1,3	14	14	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer[1]	AA-MKN[2] Inlandsytvatten[3]	AA-MKN[2] Andra ytvatten	MAC-MKN[4] Inlandsytvatten[3]	MAC-MKN[4] Andra ytvatten	MKN Biota[12]
(21)	Kvicksilver och kvicksilverföreningar	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	Naftalen	91-20-3	2	2	130	130	
(23)	Nickel och nickelföreningar	7440-02-0	4[13]	8,6	34	34	
(24)	Nonylfenoler (4-nonylfenol)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	Oktylfenoler ((4-(1,1',3,3'-tetrametylbutyl)-fenol))	140-66-9	0,1	0,01	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(26)	Pentaklorbensen	608-93-5	0,007	0,0007	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(27)	Pentaklorfenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer[1]	AA-MKN[2] Inlandsytvatten[3]	AA-MKN[2] Andra ytvatten	MAC-MKN[4] Inlandsytvatten[3]	MAC-MKN[4] Andra ytvatten	MKN Biota[12]
(28)	Polyaromatiska kolväten (PAH)[11]	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
	Bens(a)pyren	50-32-8	$1,7\ 10^{-4}$	$1,7\ 10^{-4}$	0,27	0,027	2 för fisk 5 för kräftdjur och bläckfisk 10 för blötdjur
	Benso(b)fluoranten	205-99-2			0,017	0,017	
	Benso(k)fluoranten	207-08-9			0,017	0,017	
	Benso(g,h,i)perylen	191-24-2			$8,2\ 10^{-3}$	$8,2\ 10^{-4}$	
	Indeno(1,2,3-cd)pyren	193-39-5					
(29)	Simazin	122-34-9	1	1	4	4	
(29a)	Tetrakloretylen[7]	127-18-4	10	10	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(29b)	Trikloretylen[7]	79-01-6	10	10	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer[1]	AA-MKN[2] Inlandsytvatten[3]	AA-MKN[2] Andra ytvatten	MAC-MKN[4] Inlandsytvatten[3]	MAC-MKN[4] Andra ytvatten	MKN Biota[12]
(30)	Tributyltennföreningar (Tributyltenn-katjon)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	
(31)	Triklorbensener	12002-48-1	0,4	0,4	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(32)	Triklormetan	67-66-3	2,5	2,5	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(33)	Trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(34)	Dikofol	115-32-2	$1,3\ 10^{-3}$	$3,2\ 10^{-5}$	Ej tillämpligt[10]	Ej tillämpligt[10]	33
(35)	Perfluoroktansulfonsyra och dess derivat (PFOS)	1763-23-1	$6,5\ 10^{-4}$	$1,3\ 10^{-4}$	36	7,2	9,1
(36)	Kinoxifen	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	
(37)	Dioxiner och dioxinlika föreningar	Se fotnot 10 i bilaga X till direktiv 2000/60/EG					Summa PCDD + PCDF + PCB-DL $0,008\ \mu g.kg^{-1}$ TEQ[14]
(38)	Aklonifen	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	Bifenox	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	Cybutryn	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	Cypermetrin	52315-07-8	$8\ 10^{-5}$	$8\ 10^{-6}$	$6\ 10^{-4}$	$6\ 10^{-5}$	
(42)	Diklorvos	62-73-7	$6\ 10^{-4}$	$6\ 10^{-5}$	$7\ 10^{-4}$	$7\ 10^{-5}$	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer[1]	AA-MKN[2] Inlandsytvatten[3]	AA-MKN[2] Andra ytvatten	MAC-MKN[4] Inlandsytvatten[3]	MAC-MKN[4] Andra ytvatten	MKN Biota[12]
(43)	Hexabromcyklododekan (HBCDD)	Se fotnot 12 i bilaga X till direktiv 2000/60/EG	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167
(44)	Heptaklor och heptaklorepoxid	76-44-8 / 1024-57-3	$2\ 10^{-7}$	$1\ 10^{-8}$	$3\ 10^{-4}$	$3\ 10^{-5}$	$6,7\ 10^{-3}$
(45)	Terbutryn	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	
(46)	17-alfa-etinylöstradiol	57-63-6	$3,5\ 10^{-5}$	$7\ 10^{-6}$	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(47)	17-beta-östradiol	50-28-2	$4\ 10^{-4}$	$8\ 10^{-5}$	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(48)	Diklofenak	15307-79-6	0,1	0,01	Ej tillämpligt[10]	Ej tillämpligt[10]	

---

1 CAS: Chemical Abstracts Service.

2 Denna parameter är miljökvalitetsnormen uttryckt som ett medelvärde på årsnivå (AA-MKN). Om inte annat anges gäller den för den totala koncentrationen av alla isomerer.

3 Inlandsytvatten omfattar floder och sjöar och därmed sammanhängande konstgjorda eller kraftigt modifierade vattenförekomster.

4 Denna parameter är miljökvalitetsnormen uttryckt som maximal tillåten koncentration (MAC-MKN). Där MAC-MKN anges som "ej tillämpligt" anses värdena på AA-MKN utgöra skydd mot kortvariga föroreningstoppar vid kontinuerliga utsläpp eftersom de är avsevärt lägre än de värden som tagits fram utifrån akut toxicitet.

5 För den grupp av prioriterade ämnen som utgörs av bromerade difenyletrar (nr 5) bör miljökvalitetsnormen jämföras med summan av koncentrationerna för kongener med numren 28, 47, 99, 100, 153 och 154.

6 För kadmium och dess föreningar (nr 6) varierar miljökvalitetsnormvärdet beroende på vattnets hårdhetsklass (klass 1: <40 mg $CaCO_3$/l, klass 2: 40 till <50 mg $CaCO_3$/l, klass 3: 50 till <100 mg $CaCO_3$/l, klass 4: 100 till <200 mg $CaCO_3$/l och klass 5: ≥200 mg $CaCO_3$/l).

7 Detta ämne är inte ett prioriterat ämne utan ett av de övriga förorenande ämnen för vilka MKN är lika med det värde som fastställts i den lagstiftning som gällde före den 13 januari 2009.

8 Ingen indikativ parameter anges för denna ämnesgrupp. Den eller de indikativa parametrarna ska fastställas med analysmetoden.

9 DDT total består av summan av isomererna 1,1,1-triklor-2,2-bis(p-klorfenyl)etan (CAS-nr 50-29-3), EU-nr 200-024-3); 1,1,1-triklor2(o-klorfenyl)-2-(p-klorfenyl)etan (CAS-nr 789-02-6), EU-nr 212-332-5); 1,1-diklor-2,2-bis(p-klorfenyl)etylen (CAS-nummer 72-55-9), EU-nr 200-784-6); och 1,1-diklor-2,2-bis(p-klorfenyl)etan (CAS-nr 72-54-8), EU-nr 200-783-0).

10 Det finns inte tillräcklig information för att fastställa en MAC-MKN för dessa ämnen.

11 För prioriterade ämnen i gruppen polyaromatiska kolväten (PAH) (nr 28) bygger miljökvalitetsnormen för biota på toxicitet för bens(a)pyren, som bör mätas som en markör för övriga PAH och vars koncentration bör jämföras med miljökvalitetsnormen. AA-MKN i vatten är ett motsvarande värde.

12 Miljökvalitetsnormen för biota avser fisk om inget annat uttryckligen anges.

13 Dessa miljökvalitetsnormer avser biotillgängliga koncentrationer av ämnena.

14 PCDD: polyklorerade dibenso-p-dioxiner; PCDF: polyklorerade dibensofuraner; PCB-DL: dioxinlika polyklorerade bifenyler; TEQ: toxiska ekvivalenter.